

men ogsaa for de Dele af Monarchiet, i hvilke han endnu vedligeholder den souveraine Magt. I disse Dele af Monarchiet kan han ikke raadføre sig med nogen Rigsdag, thi der er ingen Rigsdag, som har Competence i disse Sager. Kongens souveraine Billie maa her være den afgjørende, men derfor ogsaa kun Kongens. Derfor Kongen betragtede dette Regjeringsforslag som et andet, der ved Rigsdagens Botum kunde omændres, indskrænkes eller udvides, og han da, saafremt Forslaget af Rigsdagen blev ændret, kun gjorde det saaledes forandrede Forslag som sin souveraine Billie for de øvrige Landsdele, saa var det ikke Kongen, der havde paabudt denne Forandring i Arvesølgen for de øvrige Landsdele, saa var det den danske Rigsdag og Kongen (Hør!). Jeg skal ikke miskjende, at Danmark er Hovedlandet; jeg skal mindst miskjende det, der som Udenrigsminister i alle Forhold med Udlandet ikke kjender nogen anden Monarch, i hvis Navn jeg taler, end den danske Monarch, end Kongen af Danmark. Saaledes er hans Titul i alle europæiske Forhandlinger, saaledes er navnlig hans Titul i Londontractaten, omendstjondt en anden fra andre Sider var foreslaaet, nemlig et Tillæg af hans Egenkab som Hertug i Hertugdømmerne; men denne grunddanske Titul og Betegnelse er vedligeholdt der som i alle andre diplomatiske Actstykker. Det er altsaa ikke mig, der skal betegne, at den Monarch, som skal regjere over det samlede Monarchie under Londontractatens Garantie, skal være, som her er sagt i Salen fra enkelte Sider, en oldenborgsk Monarch, en holsteensk Monarch, som regjerer over Kongeriget; det er Kongen af Danmark, som regjerer i det danske Monarchie. Men Kongen af Danmark bør være saa retsfærdig mod de Landsdele, hvor han er Souverain, at han ikke for dem fremstiller den danske Rigsdags, ved Lovgivningsmagtens Hjælp fremsatte, Billie, som den Billie, der skal være Lov for dem. Hvem der lægger Mærke til dette, og er besjælet af den Billighed og Retfærdigheds-Øvelse, som jeg har søgt at antyde, vil dog uden Tvivl finde nogen Betænkelse ved saa at sige at tvinge Hans Majestæt Kongen til at optræde paa den

Maade mod Hertugdømmerne, efterat han eensgang klart og tydeligt har forkyndt, hvad der har været hans Billie i Arvesagen.

Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, da jeg ikke troer, at Forhandlingerne ville blive sluttede iasten, forbeholdende mig at udtale mig videre, hvis jeg maatte finde det fornødent.

Formanden: Da der er indtegnet 10 Talere, og Forhandlingerne som Følge deraf ikke ville blive sluttede iasten, vil jeg beramme næste Møde til Mandag Middag Kl. 12, hvor Dagsordenen vil være.

Fortsettelse af 3die Behandling af det fgl. Budskab af 4de October s. A.

Mødet hævet Kl. 10^{1/4}.

15de Møde.

Mandagen d 18. April.

Protocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Efter Dagsordenen fortsættes 3die Behandling af Sagen om det fgl. Budskab af 4de Octbr. s. A. om Arvesølgen til Thronen. Jeg skal først give Ordet til Folketingsmanden for Randers Amts 3die Valgkreds.

Condrup: Det er ikke just for at udvise, hvorfor jeg og de, der dele mine Anskuelser, ansee det for Pligt at stemme for det kongelige Budskab, da dette allerede tidligere er udviklet af flere høitagede Lærde her i Salen; men der er foresaldet Øtringer under denne Sags Behandling, som jeg troer ikke burde staa uberørte. En meget æret Rigsdagsmand, den 3die Landstingsmand for 11te Kreds (Lillisch) har yttret, at der var kun et betinget og lidet Ansvar ved at sige Nei til det kongelige Budskab. Han oplyste dette med et Exempel, hentet fra hans Dommerembede. Jeg skal ikke indlade mig paa at bedømme, hvorvidt dette Exempel passer med det fore-